

L'OREAL
PARIS

L'OREAL
PARIS

GILLETTE, FREGA Û L'ORÉAL

L'ORÉAL THROUGH GILLETTE · 02

Êvarekê li otêlê, ez nû ji gera xwe ya serdan û firotanê
vegeriyabûm, û bavê min jî heman tişt kiribû — me heman otêl
bikar dianî da ku hinekî bi hev re bimînin; ev her çar mehan
carekê, nêzîkî hefteyekê, diqewimî.

Hevkarekî dilgerm bi navê Giorgio hat ser maseya me, berpirsekî
firotanê yê L'Oréal ku karê birêxistinkirina belavkirinê di firotana
mezin de girtibû ser milê xwe — ew ji parfûmeriyan ber bi
supermarketan ve diçûn, lê bazara wan a dîrokî li cihê ku ew bihêz
bûn dima: berhem û kozmetîkên Corolle.

Ew nû ji nexweşxaneyê derketibû; nexweşiya Crohn lê peyda bûbû.
Ew ciwan bû, çil û pênc salî, lê diyar bû ku ne di hêza xwe ya baş
de bû.

Wî ji min pirsî ka rêça min a roja din çi ye, û gelo ez dikarim wî bi
xerîdarên xwe bidim nasîn, da ku ew ji nexşeyên kolanan rizgar
bibe û karê wî bileze — em ê biceribînin.

Bavê min tu carî gotinek negot û bêdeng ma, ku ev tê wê wateyê ku
wî dipejirand — wekî din wî dê bigota: «Nando, guhdarî bike, divê
em biaxivin,» ku ev awayê wî bû ku bibêje: tu çi dikî, bi Xwedê?

Giorgio û ez bûn heval, û nêzîkî du salan em bi hev re li xerîdaran
geriyan, lê tu carî ji hefteyekê di mehê de zêdetir.

Dema ku, di sala '88an de, Gillette biryar da ku du beşên
berheman ava bike — Tiraş û Lênêrîna Kesane — ez bêtir hay jê
bûm ku firotina berhemên paqijiyê karekî diwartir e. Paşê di sala
'89an de ez vegeriyam Tiraşê, û ew ji min re alîkariyeke mezin bû

— min ji L'Oréal gelek tişt fêr bûn, her çend me tu carî berhemên hevrik nefirotin.

Piştî du salên ku min bi Giorgio re derbas kirin, gelek tişt qewimîn, lê ez tenê du tiştên ku bi rastî girîng bûn bi bîr tînim:

Xerîdarekî toptan, mezûnekî ciwan, em li ofîsa xwe pêşwazî kirin û got: «Min gazî we herduyan kir ji ber ku hewcedariya min bi berhemên we heye.» Giorgio rabû û ber bi derî ve meşiya da ku li tabelaya li derve binêre, û xort, ecêbmayî, pirsî ka çi diqewime. Ew bi ken vegeriya hundir: «Hestek li min peyda bû ku me cih şaş kiriye — ku li şûna ofîsa xerîdarekî, em ketine navenda polîsan.» Ev bû sedema kenekî dirêj, û paşê her kesî pê bihîst û her car ku em didîtin dikeniyên.

Paşê rojekê, kesekî ji Mîlanoyê gazî min kir û bi nezaket ji min xwest ku êdî bi hevkarê xwe yê L'Oréal re negerim, ji ber ku beşa Lênêrîna Kesane ya Gillette şampû nedifiro, û ev sêca Frega bû — ji ber ku L'Oréal difiro. Ahahahahaha.

Rojekê em bi Giorgio re çûn cem toptanfiroşekî xwarinê. Dema ku min jê re got ku bi navê Frega gazî min bike û ku ez nûnertiya Gillette dikim, wî bi destên vekirî ez pêşwazî kirim — ew li benda min bû. Dema ku dora Giorgio hat û wî got ku ew ji L'Oréal e, toptanfiroş jê lava kir ku careke din were, ji ber ku wî nû du kamyon rûn dakiribûn. Giorgio di cih de bersiv da: «Rûnê tovan, an rûnê zeytûnê?» Xerîdar got: «Xem nexwe, ez ê herduyan bikirim. Vegere û ez ê sîparîşê bidim — ez ê alîkariya te bikim. Frega ne hewceyî alîkariyê ye.»

Ew ciwan mir, di pêncî û du saliya xwe de. Û ji bo ku spasiya wî bikim, min navê wî da keça xwe — Giorgia — da ku bîranîna wî her û her bi min re bimîne.

Ciao, Giorgio.

Ferdinando